

GEODETSKI DNEVI – POTREBA ALI PRESTIŽ

Anton Prosen

Ob koncu šestdesetih let prejšnjega stoletja se je med geodeti porodila ideja, da bi po zgledu drugih strok tudi geodezija organizirala vsakoletno srečanje, na katerem bi obravnavali aktualne teme, vezane na razvoj stroke. Prvi »geodetski dan« se je zgodil na takratni Fakulteti za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo, v na novo odprti fakultetni stavbi na Jamovi 2. Sam sem se tega srečanja udeležil kot predstavnik študentov. V dogovoru z organizatorji smo s tem srečanjem združili tudi prvo brucovanje geodetov. Organizirali smo ga takratni študentje četrtega letnika geodetsko-komunalnega oddelka. Ta dogodek se je zgodil na isti dan zvečer, v tudi takrat prestižnem hotelu Slon. Tako se je zgodilo rojstvo geodetskega dne. In kje smo danes ..., se marsikdo med nami sprašuje. Letos smo spravili pod streho že 35. srečanje. S časom se spreminjajo vsebine, koncepti in pojavljajo se tudi pomisleki, ali stroka sploh potrebuje to vsakoletno srečanje. Sam sem velik zagovornik takih srečanj; na njih se med seboj seznanjamo z novimi znanji, so priložnost za srečevanje s stanovskimi kolegi itn. Nenazadnje je to tudi priložnost za predstavitev razvoja stroke uporabnikom naših storitev. Ne glede na to, da so nekateri med nami prepričani, da stroki dela ne bo zmanjkalo, se vsi s tem ne strinjamo in mislimo, da se stroka mora tudi v bodoče truditi z vztrajnim razvojem in seznanjanjem javnosti o dosežkih razvoja v geodetski službi in stroki.

Znotraj geodezije najdemo posameznike, ki ta srečanja ignorirajo in se jih ne udeležujejo. Res škoda, ko bi morali biti prav sedaj složni in nastopati kot homogena skupina nasproti konkurentom. Razvoj tehnologije in družbenih potreb po naših storitvah nas morajo siliti v to, da bomo aktualni in da bomo obvladali tako zahteve po razvoju in napredku same stroke ter kot pomoč pri razvoju drugih strok oz. dejavnosti. In geodetski dnevi so vendarle prilika, da se pohvalimo, pa si tudi povemo, kaj bi morali narediti. Torej so geodetski dnevi potreba, kdor pa misli, da so prestiž, naj se jih še naprej ne udeležuje, saj smo tudi v stroki navajeni samozadostnosti in samozadovoljstva. Niti prvo, niti drugo v hitro razvijajoči se informacijski družbi, polni pasti, nikogar ne pripelje k uspehu in slavi. Potrudimo se in s skupnimi močmi obdržimo in razvijamo tradicijo in tudi potrebo pa informiranju, izobraževanju in druženju. Pa še malo prestiža tem srečanjem ne škodi.

To številko strokovnega glasila smo v strokovnem delu namenili prispevkom, predstavljenim na letošnjem geodetskem dnevu. Žal ni vseh prispevkov, posamezniki so mi obljubili, da bodo te pripravili za naslednjo številko revije. Upam, da bo tako. Hvala vsem, ki si prizadevate, da je revija dovolj strokovna, zanimiva in pestra za vse zaposlitvene in starostne kategorije kolegic in kolegov. V imenu uredništva vam želim prijetno branje in veliko delovnih in osebnih uspehov v novem letu 2006.

dr. Anton Prosen

Glavni in odgovorni urednik Geodetskega vestnika